

עין משפט

נר מצוה

י' א מ"י פ"ה מהל'
ממרים הל' יד סמג
לאוין ריט טושי"ע י"ד סי'
רמא סעיף ה':

יח ב מ"י שם הלכה יד
ונכרי אלפס עוד
צינמות פרק ז דף ה' והכי
גרס חזק ממסית ומדיח
שהרי אמרה תורה וכו' וכן
איתא בשאלומות בלק ס"ס
קלד חזק ממסית ומדיח
שהרי וכו':

י"ב ג מ"י שם הלכה ה סמג
שם טושי"ע שם סעיף א
צב"ה:

כ ד מ"י שם הלכה א
טושי"ע שם סעיף א:

כא ה מ"י שם הלכה ה
טושי"ע שם צבגיה:

כב ו מ"י שם הלכה א
(טושי"ע שם סעי' א):

כג ז מ"י פ"ט מהלכות
גיטין הלכה ז סמג
לאוין קנד:

כד ח מ"י שם הלכה ה
סמג שם:

כה ט מ"י שם הל' ב:

כו י מ"י שם הלכה ג:

כז כ ל מ"י שם הל' ד:

כח מ נ מ"י שם הל' ו:

כט ס מ"י שם הל' ג:

ל ע מ"י שם הלכה ו:

תורה אור השלם

- לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: דברים יג ט
- כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו:
- ויקרא ב ט
- ותקלל אביו ואמו מות יומת: שמות כא יז
- כי ימצא איש גנב נפש מאהו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערף קרע מקרבה: דברים כד ז
- וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: שמות כא טז

פה:

שיכול הואי' וחייב במכה בו'.

בעמך כדאמר לעיל במקוים שבצמח: **ומה** מכה אביו בו'. ואם תאמר מה למכה שכן צחקת תאמר במקלל

דבסקילה וי"ל דהיא גופה ילפינן השתא דמכה אביו במקל דבסקילה וי"ל דהיא גופה ילפינן השתא דמכה אביו במקל דבסקילה וימיהו קשה לצסוק דיליף דמקלל לאחר מיתה חייב וילף ליה שלא נעשה צו שלא צעמך כצעמך ממקלל דחייב ציה לאחר מיתה ומכה פטור דצעין נפש כדרשין לעיל (דף פד:). עד דעצד חצורה: **איש איש** מה תלמוד לומר **איש איש**. פירשתי שלהי פ' ד' מיתות (לעיל דף סו. ד"ה לרבות): **ושורו בישראל**. לאו לגמרי כישראל דשור של ישראל שנגח לשור של כותי פטור משום דקנסינן להו כדאמר בריש פ' ד' (וה' ב"ק דף לו:) ומיהו לגבי הכי הוי כישראל דשור של כותי שנגח לשור של ישראל תם משלם חלי נזק ומועד נזק שלם ושור של עובד כוכבים שנגח לשור של ישראל צין תם צין מועד משלם נזק שלם: **עד** שיכניסנו לרשותו. משום דכתיב ונמלא זידו ואע"ג דצפ"ק דצבא מליעא (דף י:.) גבי גט וגניצה מלריצין תרי קראי לרצויי דידו לאו דווקא דהוא הדין גגו חצירו קרפיפו דלמא כאן נמי יש שום רציוי ואפשר דאם הגציהו אפילו ברשות בעלים חייב כדאשכחן גבי גניצה בפרק מרובה (ב"ק דף עט: ושם) דתנן היה מושכו ויואל כו' אי נמי הכא דפטר ר' שמעון מכרו לקרובים דצעין שיואלנו מרשות אחיו כ"ש דברשות בעלים לא מהני כלל:

מונמאל

ליה לרבות בת טומטום ואנדרוגינום ותיפוק ליה לרבות בת טומטום ואנדרוגינום אשר יקלל את אביו ואת אמו ^אאין לי אלא אביו ואמו אביו שלא אמו אמו שלא אביו מניין ת"ל איש איש מה ת"ל איש איש ^בא לא ר' יונתן דמיתר ליה קרא אביו ואמו קלל אביו קלל אמו קלל דברי ר' יאשיה ר' יונתן אומר משמע שניהן כאחד ומשמע אחד ואחד בפני עצמו ^געד שיפרט לך הכתוב יחדיו מנא ליה גפקא ליה ^דמיומקלל אביו ואמו מות יומת ואידך ההוא מיבעי ליה לרבות בת טומטום ואנדרוגינום ותיפוק ליה לרבות כלשון בני אדם וליתני חומר במכה במבמקלל שהמכה עשה בו שלא בעמך כבעמך משא"כ במקלל קסבר ^המקשינן הכאה לקללה לימא הני תנאי כהני תנאי דתני חדא כותי אתה מצווה על הכאתו ואי אתה מצווה על קללתו ותניא אידך אי אתה מצווה לא על קללתו ולא על הכאתו סברוה דכולי עלמא כותים גירי אמת הן מאי לאו בהא קמיופלגי דמר סבר מקשינן הכאה לקללה ומר סבר ^ולא מקשינן הכאה לקללה לא דכ"ע לא מקשינן הכאה לקללה והכא בהא קמיופלגי מר סבר כותים גירי אמת הן ומר סבר כ"כותים גירי אריות הן אי הכי היינו דקתני עלה ושורו בישראל אלא שמע מינה בהיקישא פליגי ש"מ: **בתנאי'** יהגוב נפש מיישראל אינו חייב עד שיכניסנו לרשותו רבי יהודה אומר עד שיכניסנו לרשותו וישתמש בו שנאמר והתעמר בו ומכרו הגונב את בנו רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה מחייב וחכמים פוטריין גנב מי שחציו עבד וחציו בן חורין ר' יהודה מחייב וחכמים פוטריין: **גמ'** ותנא קמא לא בעי עימור א"ר אחא בריה דרבא ^אעימור פחות משהו איכא בינייהו ^בבעי ר' ירמיה גנבו ומכרו ישן מהו ^גמכר אשה לעוברת מהו יש דרך עימור בכך או אין דרך עימור בכך ותיפוק ליה דליכא עימור כלל לא צריכא ישן דוגא עליה אשה דאוקמא באפי זיקא דרך עימור בכך או ^דאין דרך עימור בכך מאי תיקן ת"ר ^הכי ימצא איש גונב נפש מאחיו אין לי אלא איש שגנב אשה מניין ת"ל ^ווגונב איש אין לי אלא איש שגנב בין אשה ובין איש ואשה שגנבה איש אשה שגנבה איש מניין ת"ל ומת הגנב ההוא ^אמכל מקום תניא אידך ^בכי ימצא איש גונב נפש מאחיו אחד הגונב את האיש ואחד הגונב את האשה וואחד גר ואחד עבד משוחרר וקטן חייב ^גגנבו ולא מכרו מכרו ועדיין ישנו ברשותו פטור מכרו לאביו או לאחיו או לאחד מן הקרובים חייב ^דהגונב את העבדים פטור חני

לדאוקמא צאפי ויקא. וכל כמה שהיא עבה מועיל יותר להגין בפני הרוח: אין לי אלא איש. כשהגנב צאפי ולא אשה וקרא קמא דלא קפיד אלגנז למיהוי איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב צין איש ולא אשה דליכא דגנב הוי איש כחוב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע: הגנב מ"מ. וההוא דרשין ליה בפרסי [תפא ד] ל למעוטי גונב עצדו: ועדיין ישנו ברשותו. ברשות הגננב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו: פטור. שהרי לא גנבו: לאציו. אציו של גננב:

דאוקמא צאפי ויקא. וכל כמה שהיא עבה מועיל יותר להגין בפני הרוח: אין לי אלא איש. כשהגנב צאפי ולא אשה וקרא קמא דלא קפיד אלגנז למיהוי איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב צין איש ולא אשה דליכא דגנב הוי איש כחוב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע: הגנב מ"מ. וההוא דרשין ליה בפרסי [תפא ד] ל למעוטי גונב עצדו: ועדיין ישנו ברשותו. ברשות הגננב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו: פטור. שהרי לא גנבו: לאציו. אציו של גננב:

תני

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

מידי דהוס לאחר מיתא. דילפינן לקמן מקלל לאחר מיתה חייב. וא"ת והתנן מכה לאחר מיתה פטור והכא מיחייב ליה להכאה דקתני הכהו וקללו היינו טעמא דפטור מכה לאחר מיתה משום דצעין חצורה ולאחר מיתה ליכא חצורה דליכא נפש דנפקא ליה לעיל [פד:] מנפש חצורה וליהרג איכא חצורה דחי הוא

אלא דסופו למות: **בתנאי'** **שהמקלל לאחר מיתא חייב**. כדיליף בגמרא: **והמכה לאחר מיתא פטור**. דחצורה ליכא: **גמ'** אציו ואמו קלל. קרא יתירה הוא דהא כתיב רישיה דקרא אשר יקלל את אציו ואת אמו: **מכה שעשה שלא צעמך כצעמך**. דגבי הכאה לא כתיב צעמך למעוטי שאינו עושה מעשה עמך. והאי תנא סבר לא מקשינן הכאה לקללה מפני המקרא המפסיק צינתים: לא חייב צו לאחר מיתא. דהא חצורה כתיב: **לרבות צם טומטום ואנדרוגינום:** אין לי אלא אציו ואמו. שניהם יחד: אציו קינל ואמו קינל. כדאש המקרא סמך קללה לאציו וצסוק סמך לאמו: עד שיפרט לך הכסוב יחדו. וכמו שפרט בחורש בשור ובחמור^א מדפרט לך ש"מ דאי לא הוי יחדו הוה משמע שור לצד וחמור לצדו והא אציו ואמו דרישא דרשין נמי או אציו או אמו וסיפא ללחמיי לאחר מיתה: **מומקלל אציו**. דואלה המשפטים י: ואידך. דמפיק לאחר מיתה מאציו ואמו קינל: **ולחמי נמי וכו'**. אמתינין קאי דקתני זה חומר במקלל במצמח: **לימא הני תנאי'**. תנא דמתניתין דלא תנא חומר במכה שעשה צו שלא צעמך כצעמך ותנא דברייתא דלעיל דתנא ומה מכה שעשה צו: **גירי אמת סן**. מתחילתן גרים גמורים היו ועכשיו הרשיעו וישראל שאינו עושה מעשה עמך הוא וכי היכי דעל קללתו פטור על הכאתו נמי פטור: **גירי אריוס סן**. והרי הס כעובדי כוכבים גמורים: **אי הכי**. דטעמא דפטור משום דגירי אריות הן: **היינו דסנא עלא**. צתמיה. כהן מתני' דקתני אינו מצווה לא על הכאתו ולא על קללתו קמני ושורו כישראל שור שלנו שנגח את שורו ושורו שנגח שלנו תם משלם חלי נזק ומועד משלם נזק שלם ואילו דעובד כוכבים תנן^א שור של ישראל שנגח שור של עובד כוכבים פטור ושל עובד כוכבים שנגח שור של ישראל צין תם צין מועד משלם נזק שלם: **בתנאי'** **שיכניסנו לרשותו**. דכתיב (שמות כב) ונמלא זידו ותניא צמכילתא^א ונמלא אין מליאה בכל מקום אלא בעדים זידו אין זידו אלא ברשותו וכן הוא אומר (במדבר כא) ויקח את כל אלרז ומידו: **גמ'** **עמור**. שמוש: **גנבו ומכרו כשחא ישן מהו**. לקמן מפרש לה הכעיא: **מכר אשה לעוברה**. גנב אשה מעוברת ומכרה לעוברה שלא מכר הגוף שלה אלא שיהא עובר מכור: **דליכא עימור**. לא צישן ולא צעובר: **דוגא עליה**. דסמך עליו:

דאוקמא צאפי ויקא. וכל כמה שהיא עבה מועיל יותר להגין בפני הרוח: אין לי אלא איש. כשהגנב צאפי ולא אשה וקרא קמא דלא קפיד אלגנז למיהוי איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב צין איש ולא אשה דליכא דגנב הוי איש כחוב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע: הגנב מ"מ. וההוא דרשין ליה בפרסי [תפא ד] ל למעוטי גונב עצדו: ועדיין ישנו ברשותו. ברשות הגננב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו: פטור. שהרי לא גנבו: לאציו. אציו של גננב:

תני

דאוקמא צאפי ויקא. וכל כמה שהיא עבה מועיל יותר להגין בפני הרוח: אין לי אלא איש. כשהגנב צאפי ולא אשה וקרא קמא דלא קפיד אלגנז למיהוי איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב צין איש ולא אשה דליכא דגנב הוי איש כחוב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע: הגנב מ"מ. וההוא דרשין ליה בפרסי [תפא ד] ל למעוטי גונב עצדו: ועדיין ישנו ברשותו. ברשות הגננב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו: פטור. שהרי לא גנבו: לאציו. אציו של גננב:

תני

דאוקמא צאפי ויקא. וכל כמה שהיא עבה מועיל יותר להגין בפני הרוח: אין לי אלא איש. כשהגנב צאפי ולא אשה וקרא קמא דלא קפיד אלגנז למיהוי איש דכתיב נפש הלכך אין לי אלא איש שגנב צין איש ולא אשה דליכא דגנב הוי איש כחוב גונב נפש ואשה שגנבה איש דכתיב וגונב איש וגונב אפילו אשה גונבת משמע: הגנב מ"מ. וההוא דרשין ליה בפרסי [תפא ד] ל למעוטי גונב עצדו: ועדיין ישנו ברשותו. ברשות הגננב עלמנו שעדיין לא הכניסו גנב ברשותו: פטור. שהרי לא גנבו: לאציו. אציו של גננב:

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני

תני